

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120202711
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120202711.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobkýň: 1) J.. S. Q., D.. art, rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX, 2) S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX, právne zastúpených JUDr. Marekom Sahulom, advokátom so sídlom Hlavná 111, 080 01 Prešov, proti žalovanému: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX, právne zastúpenému JUDr. Petrom Čurillom, advokátom, so sídlom Hlavná 11, Prešov, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 8C/14/2020-48 zo dňa 28.09.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením návrh žalovaného zo dňa 17.09.2020 na prerušenie konania zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobkyne v 1. a 2. rade sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 26.02.2020 domáhajú voči žalovanému vypratania nehnuteľnosti - parc. č. XXX/X, k.ú. T..

Ďalej uviedol, že z obsahu podania žalovaného zo dňa 17.09.2020 vyplýva jeho návrh na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku, nakoľko darkyňa J. Y. sa voči žalobkyniam domáha vrátenia daru, prevedeného na žalobkyne na základe darovacej zmluvy zo dňa 25.08.2006 (T. XXXX/XXXX), ktorej predmetom bol spoluvlastnícky podiel darkyne k parc. KN č. XXX/X - zastavené plochy a nádvoria o výmere XXX m², zapísanej na LV č. XXX, k.ú. T..

Mal za preukázané, že otázka, kto je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti (parc. KN-C č. XXX/X, k.ú. T.), nie je vylúčená z právneho posúdenia súdu, ako aj to, že darkyňa doposiaľ nepodalala žalobu o vrátenie daru, resp. o určenie svojho vlastníckeho práva k darovanej nehnuteľnosti. Dospel k záveru, že návrh žalovaného na prerušenie konania nie je dôvodný a preto ho zamietol.

2. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že pokiaľ súd skutočne okrajovo poukázal na možné prejudiciálne riešenie otázky o aktívnej legitímácii žalobkýň, prameniacej z existencie vlastníckeho práva, resp. podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti č. O. kat. úz. T., je nutné konštatovať, že v konaní o vypratanie nehnuteľnosti súd prvej inštancie nie je oprávnený riešiť otázku existencie, či neexistencie dôvodov pre domáhanie sa vrátenia daru právnu predchodkyňou žalobkýň a prinajmenšom takýto postup by bol v rozpore so základnými zásadami Civilného sporového poriadku, resp. so základnými zásadami civilného sporového konania. Ďalej uviedol, že právna predchodkyňa žalobkýň nie je ani len stranou v predmetnom konaní, a preto takéto odôvodnenie procesného rozhodnutia zo strany súdu prvej inštancie, je objektívne nerealizovateľné a nezákonné. Tvrdenie ohľadne absencie existencie žalobného návrhu o vrátenie daru, resp. určenie vlastníckeho práva právnej predchodkyne žalobkýň je v rozpore s právnu úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

5. Podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

Podľa § 194 ods. 1 CSP otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

Podľa § 194 ods. 2 CS ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

6. Citovaným ustanovením § 162 ods. 1 písm. a) CSP, na základe ktorého, ako uviedol súd prvej inštancie, mal žalovaný za to, že súd mal konanie prerušiť, je upravený obligatórny dôvod, pre ktorý má súd konanie prerušiť vzhľadom na to, že v konaní sa vyskytla prekážka brániaca tomu, aby sa v ňom mohlo pokračovať, ktorá vyžaduje odpoveď na otázku, ktorú nie je súd oprávnený v prebiehajúcom konaní posúdiť a vyriešiť. Oprávnenosť môže byť podmienená nielen dôvodmi viazanosti vyplývajúcimi z ust. § 193 CSP, ale aj dôvodmi vyplývajúcimi z § 194 CSP. Úprava daná ust. § 194 CSP obsahovo vylučuje možnosť rozhodnúť otázku, ktorá má byť rozhodnutá v inom konaní.

7. Žalovaný mal za to, že v konaní o vypratanie nehnuteľnosti súd nie je oprávnený riešiť existenciu dôvodu pre vrátenie daru keďže právna predchodkyňa žalobkyň nie je strana v spore.

8. Z konštantnej judikatúry vyplýva, že podmienkou pre to, aby bolo možné vyhovieť žalobe o určenie je to, aby účastníkmi súdneho konania boli všetky osoby hmotným právom vymedzeného vzťahu, o ktorý v konaní ide, avšak v konaní, v ktorom sa žalobca domáha vypratania nehnuteľnosti niet dôvodu pre to, aby súd predbežne nemohol, za splnenia podmienok stanovených v § 194 CSP, posúdiť otázku platnosti právneho úkonu, aj keď účastníkmi konania nie sú všetky osoby, ktoré boli jeho účastníkom. Predbežná otázka je totiž taká otázka, ktorej predchádzajúce vyriešenie procesným súdom je nutné aby bolo možné rozhodnúť vec samu. Bez toho, aby si súd urobil názor na to, ako by mala byť predbežná otázka vyriešená, nie je možné konečné rozhodnutie vo veci samej. (obdobne Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku 22Cdo/189/98 z 29.04.1998).

9. Vychádzajúc z uvedeného, ak súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania, majú za to, že otázka toho, komu svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnosti, vypratania ktorej sa žalobkyne domáhajú je otázkou, ktorá nie je vylúčená z jeho posúdenia a nebol tak podľa neho dôvod na prerušenie konania, bol jeho názor, ktorý má odraz v zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania správny.

Na uvedenom nemení nič poukázanie súdu prvej inštancie na to, že dalkyňa doposiaľ nepodala žalobu o určenie svojho vlastníckeho práva alebo žalobu o vrátenie daru. Podmienky a účinky odvolania daru sú upravené zákonom a ich relevancia závisí od posúdenia konkrétnych skutkových okolností.

10. Namietané skutočnosti odvolateľom v odvolaní, nie sú skutočnosťami, ktoré by súd nemohol v predmetnom konaní riešiť.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.